

53rd regular session of the UN Human Rights Council**Item 2: Enhanced Interactive Dialogue with the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan and the working group on discrimination against women and girls.**

**Oral statement delivered by Parwana Ibrahim Khail
On behalf of Asian Forum for Human Rights and Development (FORUM-ASIA)
19 June 2023**

(Statement will be delivered in Dari. English translation below)

جناب ریس، خانم ها و آقایان،

من پروانه ابراهیم خیل نجرابی هستم، مدافع حقوق زنان از افغانستان و یک زندانی سابق طالبان در کابل. ماه ها پیش از وطنم فرار کردم تا زنده بمانم. من نجات یافتم اما میلیون ها زن و دختر افغانستان اسیر گروه وحشی و تروریست طالبان اند. بیشتر از نصف جمعیت افغانستان از حق کار، تحصیل و آزادی های طبیعی و انسانی خود محروم شده اند. سنگینی بار ظلم طالبان بر شانه های زنان افغانستان غیر قابل توصیف است.

در زندان طالبان من روزهای تلخی را تجربه کردم. صدای ضجه مردان و زنانی که ماه ها زیر شکنجه و شوک برقی طالبان هستند، هنوز به گوش هایم طنین دارند. هنوز ناله و التماس زنانی را می شنوم که برای حفظ عزت و آبروی خود به نامرد ترین انسان های روی زمین، عذر می آورند. من تاریکی زندانی را دیده ام که زندانیان کمپ های کارهای اجباری نازی ها تجربه کردند.

خانم ها و آقایان،

زنان افغانستان در دو دهه گذشته از آزادی های نسبی در عرصه های مختلف برخوردار بودند. اینک اما طالبان زنان افغانستان را در دوباره در چهار دیواری خانه های شان زندانی کرده اند.

پالیسی های طالبان برای حذف زنان فقط و فقط میتواند بعنوان اپارتاید جنسیتی توصیف شود.

شما بخوبی از رفتار غیر انسانی طالبان آگاه استید زیرا آنها تحت نظاره شما دوباره قدرت گرفته اند.

من به عنوان یک قربانی خشونت طالبان از شما می پرسم که اگر بجای من و میلیون ها دختر افغانستان، فرزندان و زنان شما قرار می داشت، پاسخ تان چه می بود؟

زنان افغانستان برای آزادی های خود سرسختانه مقاومت کرده اند، قربانی می دهند. ما از شما می خواهیم که پای ارزش های مشترک انسانی خود قاطعانه بایستید و آنچه را که موعظه می کنید عمل کنید.

تشکر

Mr. President, ladies and gentlemen,

I am Parwana Ibrhim Khil Nijrabi, a women's rights defender from Afghanistan and a former detainee of Taliban in Kabul. I fled Afghanistan months ago to save my life. I am rescued, but millions of Afghan women and girls like me are hostage to a violent terrorist group, the Taliban. More than half of the country's population are deprived of their right to work, education, and of their human rights and freedoms. The burden of Taliban's brutality on Afghan women is immeasurable.

In Taliban's detention, I experienced harsh days. I still hear the unbearable screaming of Afghan men and women subjected to torture and electric shock. I still hear Afghan women in Taliban prisons, begging in front of the most cowardly people on earth, in order not to lose their dignity and honor in detention. In detention, I experienced the darkness of prisons that detainees of Nazi concentration camps experienced.

Ladies and gentlemen,

In past two decades, Afghan women had achieved relative freedoms in all areas. Taliban have now imprisoned them at their homes. Taliban's policies aimed at removal of women and girls in Afghanistan could only be described as gender apartheid.

You are well aware of Taliban's inhumane rule, as they have seized power in my country under your watch. As a victim of Taliban's violence, I ask you, if it was your children or women, instead of me and other Afghan women, what would your response be?

Afghan women have fought relentlessly and sacrificed for their rights and freedoms. They ask; commit genuinely to your common universal human values and practice what you preach!

Thank you.